



בש"פ 4224/19 - מדינת ישראל נגד ע מ

בבית המשפט העליון

בש"פ 4224/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ע מ

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במ"ת
44605-06-19 מיום 20.6.2019 שניתן על ידי כב'
השופט ע' הוד

תאריך הישיבה: י"ח בסיון התשע"ט (21.6.2019)

בשם העוררת: עו"ד דפנה שמול
בשם המשיב: עו"ד אלעד סויסה

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת ע' הוד) במ"ת 44605-06-19 מיום 20.6.2019 במסגרתה הורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

2. ביום 20.6.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע של עבירת חבלה חמורה בנסיבות חמורות, לפי סעיפים 333 ו-335(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ו-3 עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.



3. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, ביום 13.6.2019 סמוך לשעה 20:00, הגיע המשיב לביתו וביקש מאשתו, המתלוננת, להתלוות אליו לחתונת קרוב משפחתו. המתלוננת סירבה לבקשתו, והלה בתגובה החל לקלל אותה ולאיים עליה באומרו: "אני אהרוג אותך, את כל הקרובים שלך, ואת הילדים של האחיות שלך שעוזרים לך".

לאחר מכן, המשיב השליך אגרטל לעבר המתלוננת, אך זו הספיקה לחמוק, והאגרטל התנפץ על הרצפה. ילדי השניים נחלצו לעזרת המתלוננת וניסו להרחיק את המשיב ממנה. הלה איים על בנו באומרו: "אני אהרוג אותך, תראה מה אני אעשה לך".

בהמשך חבט המשיב באגרופו בפניה של המתלוננת וכתוצאה מכך גרם לה לשברים מרובים בארובת עין שמאל. ילדי המשיב הרחיקו אותו מהבית, ופינו את המתלוננת לקבלת טיפול רפואי בבית החולים.

שוטרים שהגיעו לבית החולים יצרו קשר עם המשיב והורו לו להגיע לתחנת המשטרה בעפולה. בחלוף מספר שעות, הגיע המשיב וכבבל באזיקים. בעודו כבול, איים על השוטר ששמר עליו באמרו: "אני מזהיר אותך, אם הידיים שלי משתחררות אתה אפס, אשתי אפס וכל האנשים אפס. אני אהרוג אתכם".

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, כי מעשיו מקימים חזקת מסוכנות, ואף קיים יסוד סביר לחשש כי יסכן את בטחונה של המתלוננת אם ישוחרר.

עוד נטען כי קיים חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט, נוכח העובדה שחלקם של עדי התביעה הם בני משפחת המשיב.

5. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי בנצרת, הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך ביקש לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית חברתו של המשיב.

לאחר שבחן את המפקחים המוצעים, קבע בית המשפט כי:

"מצאתי כי הרחקה של המשיב מהמתלוננת ומעצר בית מלא עם איסור יצירת כל קשר בין המשיב לבין המתלוננת, עם פיקוח אדוק של המפקחים ... יש באלו כדי לאיין את המסוכנות ולהוות חלופה ראויה וניתן לקבוע זאת ללא הזדקקות לתסקיר".

לעניין מקום חלופת המעצר, צוין כי הגם שאינו מרוחק מבית המתלוננת, "עדיין מדובר בהוצאת המשיב מהכפר בו מתגוררת המתלוננת".

אשר למפקחים המוצעים, התרשם בית המשפט כי הם מבינים את מהות התפקיד ואת האחריות המוטלת



עליהם וכי המשיב נוהג להקשיב לדבריהם, תוך שצוין כי אמנם המפקחת העיקרית נחקרה בעבר באזהרה במשטרה, אך מרישום שהוצג עולה כי התיקים נסגרו בהיעדר ראיות. ביחס למפקח השני, אחיו של המשיב, בית המשפט קבע כי לא התרשם שיש בהרשעותיו הקודמות- האחת משנת 2010 והשניה, בעבירת תכנון ובניה, משנת 2017 - כדי למנוע ממנו לשמש מפקח.

על כן, הורה בית המשפט המחוזי על שחרור המשיב למעצר בית מלא בתנאים מגבילים, ובפיקוח אנושי. כן הורה כי כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות בסך 10,000 ש"ח, וכי המשיב יפקיד סך של 5,000 ש"ח ויחתום על ערבות עצמית בסך 20,000 ש"ח.

לבקשת העוררת, הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע ההחלטה עד ליום 23.6.2019 וזאת לצורך הגשת ערר, ומכאן הערר שלפניי.

6. העוררת טוענת כי יש לבטל את החלטת בית המשפט המחוזי, ולהורות על קבלת תסקיר שירות מבחן בטרם בחינת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

זאת, בעיקר בשל המסוכנות הגבוהה העולה מהמיוחס למשיב בכתב האישום, ולנוכח סוג העבירה - אלימות במשפחה- המחייבת זהירות יתירה בטרם החלטה על שחרור לחלופה.

בדיון לפניי הדגישה באת-כוח העוררת כי מהודעת המתלוננת במשטרה עולה שהמשיב נוהג לשתות אלכוהול כל ערב, באופן המעלה חשש שמא אין מדובר ב"אירוע נקודתי" גרידא, ומגדיל את החשש למסוכנות המשיב.

עוד נטען כי חלופת המעצר שהוצעה לא מרוחקת דיה ממקום מגוריה של המתלוננת, וכי מחקירת המפקחים עולה ספק מסוים באשר למידת האמון שניתן לתת בהם. זאת בפרט משום שלא מסרו "תמונה מדויקת על אודות חקירות והרשעות קודמות", והשיבו בעמימות לשאלות בעניין זה.

7. מנגד, בא כוח המשיב ביקש לדחות את הערר ולהותיר את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר על כנו.

בהתייחס למסוכנות המשיב, נטען כי האירוע המיוחס לו בכתב האישום הוא "אירוע נקודתי" ואין בו כדי ללמד על מסוכנות גבוהה. זאת, בעיקר בהתבסס על היעדר עברפילי בעניינו.

עוד נטען כי בית המשפט המחוזי התרשם באופן ישיר מטיב החלופה ומהמפקחים המוצעים, ואין צורך בנסיבות העניין להידרש לתסקיר שירות המבחן. לשיטת בא-כוח המשיב, יש בחלופה המוצעת כדי לאיין את מסוכנות המשיב, ואין כל מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.



לבסוף נטען כי מצבו הרפואי של המשיב מצדיק את שחרורו לחלופת מעצר. בהקשר זה צוין כי המשיב עבר אושפז בשל אירוע לבבי בסמוך לאירוע המיוחס לו בכתב האישום, ובמהלך האשפוז אף עבר צנתור.

8. לאחר שעיינתי בחומרים שהונחו לפניי, ושמעתי את הצדדים בדיון, אני סבור כי דין הערר להתקבל.

9. העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ואשר לגביהן הוסכם כי קיימות נגדו ראיות לכאורה ועילת מעצר, מקימות חזקת מסוכנות חקוקה הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק המעצרים. כמו כן, מסוכנות המשיב נלמדת מהאלימות שהפעיל לכאורה נגד המתלוננת בביתה, על אף ניסיונותיהם של ילדיו להרגיע את הרוחות.

10. כידוע, על בית המשפט לבחון קיומה של חלופת מעצר בטרם מורה הוא על מעצר עד תום ההליכים. בבואו לבחון חלופה כאמור, לעיתים מן הראוי יהיה להסתייע בחוות דעתו המקצועית של שירות המבחן.

אני סבור כי בעבירות כבענייננו, במסגרתן מופעלת אלימות – פיזית ומילולית – בדל"ת אמותיו של בית המשפחה, כלפי בני המשפחה, מן הראוי הוא לפנות לשירות המבחן לצורך בחינה מקצועית של מסוכנות מבצע העבירה, וכן אפקטיביות חלופת המעצר המוצעת לרבות טיב המפקחים. ניסיונו והכשרתו המקצועית של שירות המבחן יכולים לסייע רבות לבית המשפט בבחינת יכולתה של החלופה לאיין את המסוכנות הנשקפת, מטבע הדברים, מאדם שחשוד בביצוע עבירות מסוג זה.

11. באשר למצבו הרפואי של המשיב, הרי שגם נתון זה יילקח בחשבון על ידי שירות המבחן, ולאחר מכן יישקל על ידי בית המשפט, בבואו להכריע בשאלת היתכנותה של חלופת המעצר.

12. אשר על כן, בנסיבות העניין שלפניי ונכון לשלב זה אני סבור כי יש להורות על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב בטרם שחרורו לחלופת מעצר. לאחר הגשת תסקיר לבית המשפט המחוזי, יבחן בית המשפט את האפשרות לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר, במיקום הולם ותחת פיקוח אפקטיבי שיהא בהם כדי לאיין את מסוכנותו.

13. הערר מתקבל אפוא ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ' בסיון התשע"ט (23.6.2019).

ש ו פ ט